

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające na temat postępowania w sprawie COMP/38.121 — Łączniki

(zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21)

(2007/C 255/13)

Mueller Industries Inc. złożył w styczniu 2001 r. wniosek o złagodzenie kar na zasadach określonych w obwieszczeniu Komisji w sprawie nienakładania lub obniżania grzywien w sprawach kartelowych z 1996 r. Pozostałymi podmiotami wnioskującymi o złagodzenie kar są: przedsiębiorstwo IMI (które złożyło wniosek we wrześniu 2003 r.), przedsiębiorstwo Delta (które złożyła wniosek w marcu 2004 r.), przedsiębiorstwo Frabo (które złożyło wniosek w lipcu 2004 r.) oraz przedsiębiorstwo Oystertec (które złożyło wniosek w maju 2005 r.)

W dniach 22 i 23 marca 2001 r. Komisja przeprowadziła kontrole w zakresie rur i łączników miedzianych, po czym postanowiono rozdzielić sprawy na sprawę dotyczącą miedzianych rur instalacyjnych (38.069), sprawę dotyczącą rur przemysłowych (38.240) oraz sprawę dotyczącą łączników (38.121). W dniach 24 i 25 kwietnia 2001 r. w zakładach produkcyjnych należących do grupy Delta przeprowadzono kontrole, które dotyczyły wyłącznie łączników. Od przełomu lutego i marca 2002 r. Komisja kilkakrotnie przesyłała wszystkim zainteresowanym stronom żądania informacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia nr 17, a następnie zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

Niniejszy projekt decyzji odnosi się do sprawy dotyczącej łączników, pozostałe dwie sprawy były już przedmiotem decyzji Komisji.

Pismenne zgłoszenie zastrzeżeń i dostęp do akt sprawy

W dniu 22 września 2005 r. Komisja przesyłała 30 przedsiębiorstwom oraz 1 związkowi przedsiębiorstw pismenne zgłoszenie zastrzeżeń, dotyczące pojedynczego i ciągłego naruszania na skalę ogólnoeuropejską trwającego przez okres ponad 13 lat. Wszystkie strony odpowiedziały w stosownym terminie na pismenne zgłoszenie zastrzeżeń, z wyjątkiem przedsiębiorstwa Supergrif SL, które w październiku 2002 r. zostało sprzedane przez grupę Delta zarządcy Supergrifa i nie udzieliło Komisji odpowiedzi. W procedurę nie były zaangażowane żadne strony trzecie, co ma zwykle miejsce w sprawach kartelowych.

Pismem z dnia 22 grudnia 2005 r. przedsiębiorstwo Aalberts przesyłało wniosek o udostępnienie odpowiedzi na pismenne zgłoszenie zastrzeżeń udzielonych przez pozostałe strony, a przedsiębiorstwo IMI pismem z dnia 23 grudnia 2005 r. przesyłało podobny wniosek. Wnioski te zostały odrzucone przez służby Komisji z uwagi na stałą praktykę Komisji udostępniania akt sprawy na wniosek i zazwyczaj jednorazowo, po przesłaniu stronom powiadomienia o zastrzeżeniach Komisji.

Ogólną zasadą jest zgodnie z tą praktyką nieudostępnianie jednej ze stron odpowiedzi na pismenne zgłoszenie zastrzeżeń udzielonych przez inne strony. Z utrwalonego orzecznictwa wynika (wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2000 r. w sprawach połączonych T-25/95 i innych, *Cimenteries*, pkt 380 i kolejne), że Komisja nie jest zobowiązana do przekazywania wszystkim stronom odpowiedzi, jakie wpłynęły w reakcji na pismenne zgłoszenie zastrzeżeń.

Złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym

Jednak na spotkaniu wyjaśniającym, które miało miejsce w dniach 26 i 27 stycznia 2006 r. uznałem, że w odniesieniu do prawa do obrony przedsiębiorstw Tomkins i Pegler było niezbędnym udostępnienie ich odpowiedzi na zgłoszenie zastrzeżeń. Z uwagi na wyrażony przez Komisję pogląd, że przedsiębiorstwo Tomkins jest odpowiedzialne za przedsiębiorstwo Pegler, będące jego spółką zależną, oraz że wykorzysta odpowiedzi udzielone przez przedsiębiorstwo Pegler na poparcie swojego stanowiska, oraz ze względu na fakt, że przedsiębiorstwo Pegler powinno wiedzieć, na czym opierają się dowody przedsiębiorstwa Tomkins, oba przedsiębiorstwa zgodziły się, że powinny mieć wzajemny dostęp do udzielonych przez siebie odpowiedzi na pismenne zgłoszenie zastrzeżeń. Doprowadziło to do ożywionych dyskusji pomiędzy tymi dwoma przedsiębiorstwami.

Wszyscy adresaci pismennego zgłoszenia zastrzeżeń byli obecni na spotkaniu wyjaśniającym z wyjątkiem przedsiębiorstw Comap, Flowflex i Supergrif.

Projekt ostatecznej decyzji

Zastrzeżeń dotyczących FNAS zawartych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń nie podtrzymano w projekcie decyzji. W świetle wyjaśnień zawartych w pisemnej odpowiedzi na zgłoszenie zastrzeżeń oraz dostarczonych podczas spotkania przez FNAS podjęto decyzję o zakończeniu postępowania przeciwko FNAS, ponieważ nie dopatrzono się udziału FNAS w naruszeniu przepisów.

Projekt decyzji przedłożony Komisji zawiera jedynie zastrzeżenia, w odniesieniu do których zapewniono stronom możliwość wyrażenia swojej opinii. Stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo stron do złożenia wyjaśnień zostało zachowane.

Bruksela dnia 13 września 2006 r.

Serge DURANDE
